

Παράκλητος (1)

+Ανδρέα Θεοδώρου, Καθηγητή

Πανεπιστημίου Αθηνών

Προσευχή είναι η νοερή επικοινωνία του ανθρώπου με το Θεό. Είναι έργο σαφώς πνευματικό. Ο Θεός είναι πνεύμα καθαρό και αμιγές, με το οποίο μπορεί να έλθει σε επικοινωνία μόνο ένα άλλο πνεύμα μικρό έστω και πεπερασμένο. Τα φυσικά κτίσματα δεν προσεύχονται στο Θεό, γιατί δεν νοιώθουν καμιά ανάγκη να το κάνουν. Ο άνθρωπος είναι μεν και αυτός ον αισθητό, όμως στη φύση του υπάρχει και το νοερό στοιχείο, η άυλη ψυχή, η οποία είναι κτισμένη κατ' εικόνα και ομοίωση Θεού. Έτσι είναι το μόνο ον που μοιάζει με το Θεό (έχει λογικότητα και ελευθερία) και προσεύχεται στο Θεό, εκφράζοντας τα πολλά προς αυτόν συναισθήματα που κάθε φορά κατακλύζουν τη ψυχή του.

Η προσευχή δεν είναι έργο εύκολο. Όπως δε είναι δύσκολο - μάλλον αδύνατο - να εισχωρήσει κανείς στην απειρία του μυστηρίου της θείας ουσίας, έτσι είναι δύσκολο να βρει τον τρόπο επίτευξης μιας σωστής προσευχής. Στην προσευχή

συνομιλείς νοερά με τον Θεό. Το εγχείρημα είναι άνισο. Ζώντας οι μαθητές στους μυστικούς κυματισμούς του μυστηρίου του Χρίστου και συναισθανόμενοι το συντριπτικό βάρος της προσευχής, ζήτησαν κάποτε από το Διδάσκαλο να τους μάθει να προσεύχονται. Κι εκείνος τους παρέδωσε τήν Κυριακή προσευχή (Λουκ. ια' 1-4).

Ο Κύριος είχε και πολλές άλλες αφορμές να διδάξει περί προσευχής. Έτσι: [\(περισσότερα...\)](#)